

KOSZTY PRODUKCYJNE

SYSTEMY WYCENY ZAPASÓW DLA SUROWCÓW I PRODUKTÓW FINALNYCH

TRYBY WYCENY

Aby wycenić odpływy i transfery surowców i produkcji w toku należy ustawić tryb wyceny związany z każdym artykułem / grupą artykułów. Ta definicja jest używana dla każdego ruchu zapasów i koncentruje się na jednym z czterech możliwych trybów wyceny:

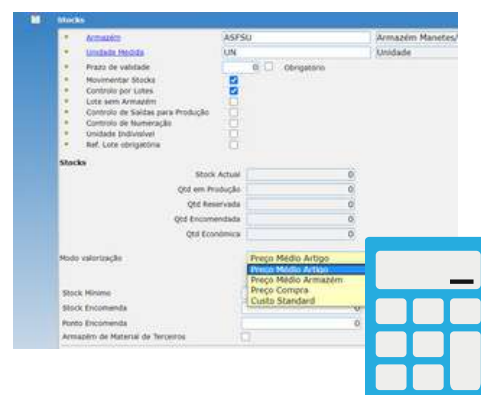
- Średnia cena artykułu
- Średnia cena magazynowa
- Cena nabycia
- Standardowy koszt

Zdefiniowany tryb jest odpowiedzialny za uzyskanie jednostkowego kosztu materiałów użytych w różnych zleceniach w całym procesie produkcyjnym.

KRYTERIA WYCENY

Jeśli chodzi o zmiany stanu zapasów, wszystkie zmiany są wyceniane zgodnie z metodą wyceny przyływu i odpływu zapasów.

Definicja metody wyceny musi być dostosowana do każdego procesu biznesowego.

Oto kilka przykładów metod wyceny przyływu:

- **Cena sprzedaży:** ten system wyceny opiera się na wykorzystaniu jednostkowej ceny sprzedaży (jest to w zasadzie zamówienie złożone przez klienta) do wyceny wszystkich przyływów PWT i produktów finalnych w odpowiednim zamówieniu. Jest to koszt teoretyczny, dlatego wszystkie przyływy PWT/produktu finalnego będą miały tę samą wartość, od początku do zakończenia procesu produkcyjnego.
- **Prognozowana cena zlecenia:** ten system wyceny oparty jest na wykorzystaniu prognozowanej ceny zlecenia produkcyjnego bez zastosowanych marż. Wartość ta zostanie zastosowana jako koszt jednostkowy do wszystkich PWT i produktów finalnych w zleceniu produkcyjnym. Jest to koszt teoretyczny, więc wszystkie przyływy będą miały tę samą wartość.
- **Różnica między ceną sprzedaży a prognozowaną ceną zlecenia:** ten system wyceny wykorzystuje najniższą cenę spośród dwóch poprzednich metod. Domyślnie używany jest prognozowany koszt zlecenia produkcyjnego. Oznacza to, że jednostkowa cena sprzedaży jest używana tylko wtedy, gdy prognozowana cena zlecenia jest wyższa.
- **Rzeczywista cena zlecenia produkcyjnego:** ten system wyceny opiera się na alokacji wszystkich kosztów bezpośrednich związanych z produkcją, a mianowicie sumy wartości użytych materiałów, kosztu maszyny na podstawie kosztu maszyny/godzinę, kosztu operatora, czyli koszt/godzinę operatorów plus pośredni koszt/godzinę. Wartości przyływu PWT i produktu finalnego różnią się w każdym ruchu produkcyjnym, ponieważ zależą od czasu spędzonego na wykonaniu danego zadania i od kosztów uwzględnionych w każdym okresie produkcyjnym.
- **Różnica między ceną sprzedaży a rzeczywistą ceną zlecenia:** ten system wyceny domyślnie wykorzystuje rzeczywisty koszt zlecenia produkcyjnego, gdyż, teoretycznie, będzie on najniższy. Jeśli rzeczywisty koszt jest wyższy niż cena sprzedaży, system przyjmuje cenę sprzedaży. Dzięki tej metodzie wyceny wszystkie przyływy są dokonywane bez kosztów do czasu sfinalizowania zlecenia produkcyjnego. Dopiero potem wszystkie przyływy są przeliczane zgodnie z najniższym znalezionym kosztem.
- **Standardowy koszt:** ta metoda wyceny jest zwykle stosowana w produkcjach opartych na produktach niezmiennych, to znaczy, gdy materiały są zawsze takie same i ustalone na początku (na przykład ze zdefiniowanym bill of material, który nie został zmieniony). Ten koszt standardowy zostanie ustawiony na poziomie produktu, a wszystkie przyływy będą wyceniane według tego kosztu.
- **Rzeczywisty koszt działu:** ta metoda wyceny pozwala na dokonywanie wszystkich przyływów PWT lub produktów finalnych według tej samej wartości w tym samym otwartym okresie zapasów. Wartość ta obejmuje koszty surowców, koszty maszyn i koszty operatora. W tym scenariuszu wszystkie konsumpcje przyływów w poprzednich okresach, gdy zużywane w późniejszych okresach, są uwzględniane w wartości przyływu.
- **Teoretyczny koszt działu:** ten system wyceny opiera się na teoretycznych kosztach ustalonych dla każdego działu, przez którą przejdzie zlecenie w procesie produkcyjnym. W ten sposób wszystkie przyływy dokonane na każdym etapie produkcji mają ten sam koszt teoretyczny, a koszt ten rośnie w zależności od etapu produkcji. Ten tryb wyceny jest przydatny do zarządzania PWT, to znaczy w celu uzyskania identyfikowalności produkcji, gdy nie ma warunków operacyjnych do zastosowania kosztu rzeczywistego.

DEFINICJA KOSZTU

Niezależnie od przyjętego systemu wyceny ważne jest, aby istniała poprawna definicja wszystkich kosztów bezpośrednich. Koszty te stanowią koszt/godzinę wszystkich zasobów zaangażowanych w operacje. Koszty pracy należy ponownie obliczyć tylko wtedy, gdy następuje korekta lub wstępna definicja kosztów pracowników. Do tych kosztów dodaje się koszty włączenia materiałów i koszty podwykonawstwa, które mają wpływ na koszty materiałów. Inne koszty poniesione na zasoby (ekonomiczne koszty operacyjne) muszą być uwzględnione w kalkulacji kosztu/godzinę maszyny.